

BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ

Eğiticilerin Eğitimi Koordinatörlüğü

İHTİYAÇ ANALİZİ DEĞERLENDİRME RAPORU

16 Akademik Birim (Fakülte ve Yüksekokul)

588 Öğretim Elemanı

2025–2026 Eğitim Öğretim Yılı

RAPORUN KAPSAMI VE VERİ NOTLARI

Bu rapor, Balıkesir Üniversitesi'ne bağlı 16 fakülte ve yüksekokuldaki 588 öğretim elemanının ihtiyaç analizi verilerini bir araya getirmektedir. Verilerin büyük çoğunluğu standart formata uygun olsa da, aşağıdaki birimler rapor yapıları bakımından farklılık göstermektedir:

Veri Notu: Tıp Fakültesi (N=61): Mevcut yetkinlik bölümü, diğer fakültelerdeki standart 6 pedagojik alandan farklı olarak tıp eğitimine özgü 10 alanda (OSCE, KEYPS, UÇEP, Biyoistatistik vb.) sorgulanmıştır. Bu nedenle Tıp Fakültesi'nin yetkinlik verileri genel tabloya dahil edilmemiş; raporun sonunda ayrı bir bölümde sunulmuştur. Eğitim ihtiyacı ve eğitim türü tercihi verileri ise standart alanlar üzerinden toplanmış olup genel tablolara dahil edilmiştir.

Veri Notu: Güzel Sanatlar Fakültesi (N=14) ve Edremit Sivil Havacılık Yüksekokulu (N=7): Bu iki birimin yetkinlik verileri ham frekans tablosu yerine grafik/anlatım biçiminde sunulmuştur. Sayısal toplama işlemi yapılamadığından yetkinlik tablosuna dahil edilmemiş; söz konusu birimler eğitim ihtiyacı ve tercih tablolarına da kısmi olarak yansıtılmıştır.

1. GİRİŞ VE RAPORUN AMACI

Bu rapor, Balıkesir Üniversitesi BAÜN Eğitimcilerin Eğitimi Koordinatörlüğü tarafından 2025–2026 eğitim öğretim yılı kapsamında fakülte ve yüksekokullara uygulanan İhtiyaç Analizi Anketi'nin birleştirilmiş sonuçlarını özetlemektedir. Raporun temel amacı; ilgili birimlerde görev yapan öğretim elemanlarının mevcut yetkinlik düzeylerini ve eğitim ihtiyaçlarını belirleyerek Koordinatörlüğe yönelik önceliklendirme yapılmasına katkı sunmaktır.

Kapsanan birimler (16): Burhaniye Uygulamalı Bilimler Fakültesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Hukuk Fakültesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, İlahiyat Fakültesi, Mimarlık Fakültesi, Mühendislik Fakültesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Necatibey Eğitim Fakültesi, Tıp Fakültesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Turizm Fakültesi, Veteriner Fakültesi, Edremit Sivil Havacılık Yüksekokulu, Yabancı Diller Yüksekokulu.

2. YÖNTEM

Araştırmada betimsel tarama modeli benimsenmiştir. Veri toplama aracı olarak çevrimiçi anket formu kullanılmıştır. Anket dört temel bölümden oluşmaktadır:

- Kişisel bilgiler (akademik birim ve unvan)
- Öz değerlendirme – mevcut yetkinlik düzeyi (5'li Likert: 1=Çok Düşük, 5=Çok Yüksek)
- Eğitim ihtiyacı düzeyi (5'li Likert: 1=Hiç ihtiyacım yok, 5=Çok yüksek ihtiyacım var)
- Tercih edilen eğitim türü (yüz yüze / online / hibrit)

Uygulama Dönemi	2025–2026 (Güz ve Bahar Dönemleri)
Ölçek Türü	5'li Likert + Sıralama
Kapsanan Birimler	16 Fakülte ve Yüksekokul
Toplam Katılımcı Sayısı (N)	588

3. BULGULAR

3.1. Katılımcı Profili – Unvan Dağılımı

Tablo 1’de fakülte ve yüksekokullara ilişkin katılımcı dağılımı verilmiştir. Ankete katılan 16 birimin toplam 588 öğretim elemanının unvan dağılımı Tablo 2’de sunulmuştur.

Tablo 1. Fakülte ve Yüksekokullar – Katılımcı Dağılımı

Birim	N	%
Fen-Edebiyat Fakültesi	92	15,6%
Mühendislik Fakültesi	84	14,3%
Tıp Fakültesi	61	10,4%
Necatibey Eğitim Fakültesi	45	7,7%
İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi	36	6,1%
İlahiyat Fakültesi	35	6,0%
Veteriner Fakültesi	35	6,0%
Hukuk Fakültesi	34	5,8%
Sağlık Bilimleri Fakültesi	30	5,1%
Turizm Fakültesi	27	4,6%
Burhaniye Uygulamalı Bilimler Fakültesi	26	4,4%
Spor Bilimleri Fakültesi	24	4,1%
Yabancı Diller Yüksekokulu	22	3,7%
Mimarlık Fakültesi	16	2,7%
Güzel Sanatlar Fakültesi	14	2,4%
Edremit Sivil Havacılık Yüksekokulu	7	1,2%
Toplam	588	100,0%

Tablo 2. Katılımcıların Unvan Dağılımı (Fakülte ve Yüksekokullar Toplamı, N=588)

Unvan	Frekans (f)	Yüzde (%)
Araştırma Görevlisi	66	11,2%
Öğretim Görevlisi	42	7,1%
Dr. Öğr. Üyesi	169	28,7%
Doçent	146	24,8%
Profesör	163	27,7%
Toplam	588	100,0%

 Bulgarlar Yorumu: Tablo 2 incelendiğinde, katılımcıların yaklaşık üçte birini Profesör unvanına sahip akademik personelin (%27,7, f=163) oluşturduğu görülmektedir. Dr. Öğr. Üyesi (%28,7, f=169) ve Doçent (%24,8, f=146) grupları da yüksek düzeyde temsil edilmektedir. Araştırma Görevlileri %11,2 ile dördüncü sırada yer alırken, Öğretim Görevlisi oranı %7,1 ile görece düşük kalmaktadır. Bu dağılım, elde edilen bulguların öncelikli olarak doktora sonrası deneyimli akademisyenlerin pedagojik ihtiyaçlarını yansıttığını göstermektedir.

3.2. Mevcut Yetkinlik Düzeyleri

Katılımcıların altı temel pedagojik alandaki mevcut yetkinlik düzeyleri 5'li Likert ölçeği ile değerlendirilmiştir. Birleştirilmiş frekans dağılımları ve ortalama değerler Tablo 3'te sunulmuştur.

Tablo 3. Mevcut Yetkinlik Düzeylerine İlişkin Betimsel İstatistikler (N=503-506*)

Alan / Madde	1 Yetkin Değil	2	3 Orta	4	5 Çok Yetkin	Ort.
Öğrenme çıktısı yazma	5	37	127	264	70	3,71
Öğretim yöntem ve teknikleri	5	34	101	265	101	3,84
Ders bilgi paketi ve ders tasarımı	9	30	133	253	81	3,73
Öğrenci merkezli öğretim	7	27	116	254	102	3,82
Ölçme ve değerlendirme yöntemleri	7	31	131	248	89	3,75
Eğitimde teknoloji uygulamaları	8	40	122	175	81	3,66

*Tablo, 13 birim verilerini kapsamaktadır; Tıp Fakültesi (farklı alanlar), Güzel Sanatlar Fakültesi ve Edremit Sivil Havacılık Yüksekokulu (ham frekans eksik) bu tablodan hariç tutulmuştur. Eğitimde teknoloji uygulamaları alanı için N=426 (bazı birimlerde bu alan sorgulanmamıştır).

 Bulgarlar Yorumu: Tablo 3 incelendiğinde, katılımcıların en yüksek yetkinlik ortalamasını öğretim yöntem ve teknikleri (Ort.=3,84) ve öğrenci merkezli öğretim (Ort.=3,82) alanlarında sergilediği görülmektedir. Ölçme ve değerlendirme (Ort.=3,75) ile ders bilgi paketi ve ders tasarımı (Ort.=3,73) alanları da orta-üst düzey yetkinlik algısını yansıtmaktadır. Öğrenme çıktısı yazma (Ort.=3,71) benzer bir düzeyde seyretmektedir. En düşük yetkinlik algısı ise eğitimde teknoloji uygulamaları (Ort.=3,66) alanında bildirilmektedir. Genel olarak tüm alanlarda orta-üst düzey yetkinlik algısının hâkim olduğu, ancak teknoloji entegrasyonu ve öğrenme çıktısı yazma alanlarında görece daha fazla gelişim ihtiyacı olduğu söylenebilir.

3.3. Eğitim İhtiyacı Düzeyleri

Aynı alanlarda katılımcıların eğitim ihtiyacı düzeyleri de 5'li Likert ölçeği ile sorgulanmıştır. Birleştirilmiş bulgular Tablo 4'te verilmiştir.

Tablo 4. Eğitim İhtiyacı Düzeylerine İlişkin Betimsel İstatistikler (N=567, 16 birim)

Alan / Madde	1 Hiç Yok	2	3 Orta	4	5 Çok Yüksek	Ort.
Program çıktısı ve öğrenme çıktısı yazma	109	161	176	90	31	2,60
Öğretim programı tasarlama	103	153	183	94	34	2,65
Öğrenme kuramları	107	134	187	103	36	2,69
Öğrenci merkezli öğretim	113	134	154	120	48	2,75
Öğretim yöntem ve teknikleri	117	141	158	109	42	2,68
Ölçme ve değerlendirme	118	148	140	115	46	2,69
Öğretim tasarımı ve teknoloji entegrasyonu	98	132	167	120	50	2,81
Öğrenme psikolojisi	115	134	150	107	61	2,76

 Bulgarlar Yorumu: Tablo 4 değerlendirildiğinde, eğitim ihtiyacı ortalamalarının 2,60 ile 2,81 arasında değiştiği ve genel olarak tüm alanlarda orta düzeyde bir gelişim talebinin bulunduğu görülmektedir. En yüksek eğitim ihtiyacı öğretim tasarımı ve teknoloji entegrasyonu (Ort.=2,81) ile öğrenme psikolojisi (Ort.=2,76) alanlarında bildirilmektedir. Bunu öğrenci merkezli öğretim (Ort.=2,75) ile ölçme ve değerlendirme (Ort.=2,69) izlemektedir. En düşük ihtiyaç düzeyi ise program çıktısı ve öğrenme çıktısı yazma (Ort.=2,60) alanında tespit edilmiştir. Bu bulgular,

eğitim programlarının tasarlanmasında özellikle teknoloji entegrasyonu, öğrenme psikolojisi ve öğrenci merkezli öğretim konularının önceliklendirilmesi gerektiğine işaret etmektedir.

3.4. Diğer Eğitim İhtiyaçları

Ankette yer alan açık uçlu soru aracılığıyla katılımcıların standart liste dışında ihtiyaç duydukları eğitim konuları sorgulanmıştır. Yanıtlar içerik analizine tabi tutulmuş; öne çıkan temalar Tablo 5'te özetlenmiştir.

Tablo 5. Açık Uçlu Yanıtlardan Elde Edilen Temalar (Fakülte ve Yüksekokullar Toplamı)

Tema / Konu	f	Örnek İfade
Yapay zekâ ve dijital pedagoji uygulamaları	~20	"Yapay zekâ araçlarının eğitim-öğretimde etkili kullanımı"
Akademik yazım ve yayın süreçleri	~10	"Akademik İngilizce yazım becerileri, proje yazım teknikleri"
Proje yazma eğitimi (TÜBİTAK/AB)	~8	"Sosyal bilimler özelinde proje yazma eğitimi"
Ölçme-değerlendirme ve istatistik	~7	"Güç analizi, örneklem belirleme, biyoistatistik"
Pedagojik formasyon ve iletişim becerileri	~4	"Eğitim fakültesi mezunu olmayan akademisyenlere pedagojik eğitim"
İnteraktif öğretim teknikleri	~3	"İnteraktif öğretim teknikleri, öğretim elemanı motivasyonu"

Not: Birden fazla birimde yinelenen temalar birleştirilmiş; frekans değerleri yaklaşık toplamaları göstermektedir (~).

Bulgular Yorumu: Açık uçlu yanıtlar incelendiğinde, kapalı uçlu maddelerin kapsamı dışında kalan ihtiyaçların özellikle yapay zekâ ve dijital pedagoji uygulamaları ile akademik yazım ve yayın süreçleri başlıklarında yoğunlaştığı görülmektedir. Proje yazma eğitimi, ölçme-değerlendirmede istatistik ve pedagojik formasyon da öne çıkan diğer ihtiyaç alanlarıdır. Bu bulgular, standart eğitim içeriklerine ek olarak güncel teknoloji ve araştırma süreçlerine yönelik modüllerin planlanması gerektiğine işaret etmektedir.

3.5. Tercih Edilen Eğitim Türü

Katılımcılara tercih ettikleri eğitim türü sorulmuş; yanıtların birleştirilmiş dağılımı Tablo 6'da verilmiştir.

Tablo 6. Tercih Edilen Eğitim Türü Dağılımı (Fakülte ve Yüksekokullar Toplamı, N=574*)

Eğitim Türü	Frekans (f)	Yüzde (%)
Yüz yüze	252	43,9%
Online	133	23,2%
Hibrit (Yüz yüze + Online)	189	32,9%
Toplam	574	100,0%

*Güzel Sanatlar Fakültesi için ham tercih verisi mevcut olmadığından N=574 olarak alınmıştır (N=588'den 14 eksik).

Bulgular Yorumu: Tablo 6 incelendiğinde, katılımcıların yüz yüze eğitim (%43,9) formatını en çok tercih ettiği görülmektedir. Hibrit format %32,9 ile ikinci sırada yer alırken, online eğitim %23,2 oranında tercih edilmektedir. Bu bulgular, fakülte ve yüksekokullarda eğitim programlarının öncelikli olarak yüz yüze oturumlar biçiminde planlanması, ancak katılımcıların yaklaşık üçte birinin de esneklik isteğini yansıttığı göz önünde bulundurularak hibrit seçeneklerin de sunulması gerektiğini ortaya koymaktadır.

4. TIP FAKÜLTESİ – ÖZEL BÖLÜM

Tıp Fakültesi ihtiyaç analizi, diğer birimlerden farklı olarak tıp eğitimine özgü alanlarda sorgulanmıştır. Bu nedenle yetkinlik verileri genel tablolara dahil edilmemiş; aşağıda ayrıca sunulmuştur. Eğitim ihtiyacı ve eğitim türü tercihi verileri ise standart alanlar üzerinden toplanmış olduğundan Tablo 4 ve Tablo 6'ya dahil edilmiştir.

Tablo 7. Tıp Fakültesi – Mevcut Yetkinlik Düzeyleri (N=61, Yüzde Dağılımları)

Alan / Madde (Tıp Fakültesi'ne Özgü)	1 %	2 %	3 %	4 %	5 %	En Düşük Alan
Öğrenim hedefi yazma	%0	%11,5	%31,1	%50,8	%6,6	
Öğretim yöntem ve teknikleri	%0	%11,5	%39,3	%42,6	%6,6	
Çoktan seçmeli soru yazımı	%1,6	%11,5	%9,8	%59,0	%18,0	En yüksek yetkinlik
KEYPS sisteminin kullanımı	%9,8	%23,0	%34,4	%32,8	%0	
OSCE uygulamaları	%31,1	%24,6	%26,2	%14,8	%3,3	En düşük yetkinlik
Eğitimde teknoloji uygulamaları	%3,3	%26,2	%23,0	%41,0	%6,6	
UÇEP ve öğretimde kullanımı	%3,3	%18,0	%31,1	%41,0	%6,6	
Biyoistatistik eğitimi	%21,3	%19,7	%39,3	%14,8	%4,9	
Proje yazma eğitimleri	%9,8	%26,2	%23,0	%27,9	%13,1	
Etkili geri bildirim verme	%9,8	%21,3	%27,9	%34,4	%6,6	

Bulgular Yorumu: Tablo 7 incelendiğinde, Tıp Fakültesi katılımcılarının en yüksek yetkinliği çoktan seçmeli soru yazımı alanında sergilediği (%59 düzey 4; %18 düzey 5), en düşük yetkinliğin ise OSCE uygulamaları alanında bildirildiği (%31,1 yetkin değil + %24,6 kısmen yetkin) görülmektedir. KEYPS sistemi (%9,8 yetkin değil) ve biyoistatistik eğitimi (%21,3 yetkin değil) de görece düşük yetkinlik algısının bildirildiği alanlardır. Bu bulgular, söz konusu alanlarda öncelikli eğitimcilerin eğitimi programları planlanması gerektiğine işaret etmektedir.

Tablo 8. Tıp Fakültesi – Tercih Edilen Eğitim Türü (N=61)

Eğitim Türü	Frekans (f)	Yüzde (%)
Yüz yüze	28	45,9%
Online	9	14,8%
Hibrit (Yüz yüze + Online)	24	39,3%
Toplam	61	100,0%

Bulgular Yorumu: Tıp Fakültesi katılımcıları yüz yüze eğitimi (%45,9) en çok tercih ederken, hibrit format da önemli bir tercih oranına (%39,3) sahiptir. Online eğitim ise yalnızca %14,8 oranında tercih edilmektedir. Bu durum, klinik eğitimin doğasıyla örtüşmekte ve yüz yüze etkileşimin vazgeçilmez olduğunu göstermektedir.

5. GENEL DEĞERLENDİRME VE ÖNERİLER

Bu bölümde, fakülte ve yüksekokullardan elde edilen anket bulguları bütüncül bir bakış açısıyla değerlendirilerek Koordinatörlük ve ilgili birim yöneticilerine yönelik öneriler sunulmuştur.

1. Öğretim tasarımı ve teknoloji entegrasyonu ile öğrenme psikolojisi alanları, genel ihtiyaç sıralamasında öne çıkmaktadır. Bu alanlarda uygulama ve derinleştirici eğitim programları öncelikli olarak planlanmalıdır.

2. Yapay zekâ ve dijital pedagoji uygulamaları, açık uçlu yanıtlarda en sık dile getirilen ihtiyaç alanıdır. Bu alanda üniversite genelinde ortak modüller tasarlanması ve paylaşılması önerilmektedir.
3. Yüz yüze format ağırlıklı olmakla birlikte, hibrit model de güçlü bir tercih olarak öne çıkmaktadır. Eğitim programları yüz yüze temelli ancak hibrit seçenekle destekli olarak tasarlanmalıdır.
4. Katılımcıların büyük çoğunluğunun doktora sonrası deneyimli akademisyenlerden oluşması göz önünde bulundurularak, eğitimler temel bilgiden ziyade derinleştirici, yenilikçi ve güncel yaklaşımlara odaklanmalıdır.
5. Tıp ve Veteriner fakülteleri gibi klinik odaklı birimlerin özgün ihtiyaçları (OSCE, simülasyon, UÇEP vb.) koordinatörlük programlarının kapsamı dışında kalan alanlarda ilgili fakültelerle işbirliği içinde değerlendirilmelidir.
6. Akademik yazım, proje yazma (TÜBİTAK/AB) ve araştırma yöntemleri gibi alanlarda dile getirilen talepler, koordinatörlüğün standart eğitim modüllerinin ötesinde ek programlar geliştirmesini gerektirmektedir.
7. Sonraki dönemlerde tekrarlanan ölçümlerle değişim ve gelişim takibinin yapılması, eğitim programlarının etkililiğinin değerlendirilmesi açısından önem taşımaktadır.